

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva, ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū”

COM(2009) 491 galīgā redakcija – 2009/0132 (COD)
(2010/C 347/12)

Galvenais ziņotājs: **Angelo GRASSO kgs**

Padome saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 262. pantu 2009. gada 14. oktobrī nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva, ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū”

COM(2009) 491 galīgā redakcija — 2009/0132 (COD).

Komitejas Birojs 2009. gada 3. novembrī uzdeva Ekonomikas un monetārās savienības, ekonomiskās un sociālās kohēzijas specializētajai nodaļai sagatavot Komitejas atzinumu par šo jautājumu.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 460. plenārajā sesijā 2010. gada 17. un 18. februārī (18. februāra sēdē) ar 156 balsīm par, 1 balsi pret un 4 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi.

1.1. Direktīvas priekšlikuma mērķis ir iekļaut pašreizējos Kopienas tiesību aktos divus būtībā atbalstāmus principus: a) informācijas kvalitāte ir galvenais elements faktiskajai spējai atbalstīt ekonomikas dalībnieku, sevišķi privāto ieguldītāju, ieguldījuma izvēli; b) ekonomiskāku informācijas pārvaldību var panākt, novēršot informācijas dublēšanos un līdz ar to divkārt samazinot informācijas sagatavošanas izmaksas.

1.2. Abu minēto principu konkrēta piemērošana ir saistīta ar objektīvām grūtībām, jo izmērīt kvalitāti ir sarežģīti, bet vēl sarežģītāk to izdarīt gadījumos, kad tā attiecas uz informāciju. Turklāt jāņem vērā, ka informācijas par finanšu tirgiem izplatīšanas specifiskie mehānismi (ko varētu nosaukt par “osmotiskiem”) un to transversālā ietekme uz dažādiem ekonomikas dalībniekiem, kas ir ieinteresēti ieguldījumos (tā sauktais “signāla efekts”), rada nesakrītības, dažkārt arī ievērojamas, starp informācijas sagatavošanas izmaksām un no tās iegūtajām priekšrocībām (arī ekonomiskām).

1.3. Tātad informācijas kvalitātes un saimnieciskuma problēmas vajadzētu risināt kopā, ņemot vērā, ka labākais stimuls vērtspapīru emitentiem sagatavot kvalitatīvu informāciju ir iespēja rēķināties ar ekonomiskām priekšrocībām, kas atbilstu vismaz informācijas sagatavošanas izmaksām. Informācijas ekonomiskais novērtējums būtu jāveic, ņemot vērā faktu: ja informācija ir pārredzama, kapitāla piesaistes izmaksas samazinās. Ja savukārt

informācija nav pārredzama, piesaistes izmaksas būs lielākas (tā sauktā “informācijas riska piemaksa”). Tāpēc EESK aicina novērst informācijas asimetriskumu, lai samazinātu kapitāla piesaistes izmaksas, samazinot informācijas riska piemaksu un tādējādi palielinot Eiropas uzņēmumu konkurētspēju kapitāla piesaistes jomā.

1.4. Ievērojama daļa (aptuveni trīs ceturtdaļas) atšķirību starp informācijas izmaksām un priekšrocībām ir atkarīga no strukturāliem mehānismiem, ar kuru palīdzību informāciju izplata tirgus dalībniekiem, un tikai mazāka daļa (aptuveni viena ceturtdaļa) ir atkarīga no informācijas, ko emitents nav paziņojis. Direktīvas priekšlikumā ir piedāvāti risinājumi, lai samazinātu pirmo no minētajām divām informācijas riska daļām, un tas ir vērtējams atzīnīgi. EESK uzsver tikai to, ka paredzamais izmaksu ievērojams ietaupījums nedrīkst ietekmēt nosūtītās informācijas kvalitāti, jo tādā gadījumā iniciatīva nebūtu lietderīga.

1.5. Priekšlikumā ir skarts problēmas aspekts, kas vēl nav atrisināts. Prasība nodrošināt ar informāciju ieguldītājus, kas nav speciālisti, ir pretrunā ar prasību paziņot viņiem visus nepieciešamos faktus, kas nepieciešami lēmuma par ieguldījumiem pieņemšanai, kas ir nenovēršami saistīti ar tehnisku terminu izmantošanu. EESK uzskata, ka lietderīgs risinājums būtu izveidot “informācijas starpnieku” tirgu, kas ir nošķirts no tradicionālajiem kapitāla un risku

tirgus starpniekiem (bankām, pārvaldības uzņēmumiem, atvasināto finanšu instrumentu starpniekiem u.c.). Ņemot vērā citu valstu pieredzi citās situācijās, EESK ierosina izveidot (arī izvietojšanas posmā un papildus priekšlikumiem, kas ietverti šajā atzinumā izskatāmajā dokumentā) īpašas juridiskas struktūras, kurām būtu deleģēti daži uzdevumi (līdzīgi deleģētajai balsošanai) un ar īpašiem tiesību aktiem atzīt finanšu informācijas speciālistu profesijas (pēc mantojuma pārvaldīšanas modeļa ("Family Office")).

2. Attīstība tiesību aktu jomā un jautājuma nozīmīgums.

2.1. Eiropas Komisija piešķir finanšu tirgu informācijas pārredzamībai lielu nozīmi, par ko liecina nemitīga jaunu noteikumu izstrāde. Ar direktīvas priekšlikumu COM(2000) 126 sākās desmit gadus ilgs darbs, lai Eiropas Savienībā nodrošinātu skaidrus un pārredzamus tiesību aktus par to procedūru kodifikāciju, kas saistītas vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un publicējamo informāciju. Ar šajā atzinumā izskatāmo direktīvas priekšlikumu minētais process iegājis jaunā attīstības posmā, kura mērķis ir uzlabot informācijas pārredzamības noteikumu piemērošanu, samazinot un vienkāršojot dažus informatīvo prospektu publicēšanas aspektus.

2.2. Desmit gadu laikā no 2000. līdz 2010. gadam Kopienas tiesiskā regulējuma prioritātes ir pakāpeniski mainījušas.

2.2.1. Direktīvā 2001/34 bija uzsvērtā galvenokārt tās informācijas kvalitāte, kuru vērtspapīru emitenti obligāti sniedz ieguldītājiem, pieņemot, ka finanšu tirgu efektīvs izvietojums ir tieši saistīts ar šo aspektu. EESK principā atbalstīja šādu nostāju atzinumā, ko pieņēma 2000. gada 29. novembrī (ziņotājs — *Lehnhoff* kgs, 112 balsis par, nevienam nebalsojot pret un nevienam neatturoties), vienīgi uzsverot, ka ieguldītājiem sniegtajai informācijai jābūt vienkāršai un skaidrai.

2.2.2. Interese pārvirzās 2003. gadā, pievēršoties informācijai, kuru izmanto ieguldītāji, un tiek īstenoti reglamentējoši pasākumi, lai papildinātu Direktīvas 2001/34 sākotnējo tekstu. Ar Direktīvu 2003/6 tika regulēta tā sauktā iekšējā informācija (*insider dealing*), sevišķi tā, kas varētu apdraudēt finanšu tirgu līdzsvaru, tādējādi mazinot patērētāju uzticību. Tomēr jāuzsver, ka minētais noteikums attiecas uz emitentiem un uzraudzības iestādēm, mazāk pievēršoties informācijas izmantošanas ietekmei uz ieguldītāju rīcību. Saskaņā ar šo pieeju arī ar Direktīvu 2003/71 noteica sagatavošanas kritērijus prospektiem, kas jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību.

2.2.3. Direktīvā 2004/109, ar ko groza Direktīvu 2001/34, uzmanība pievērsta ieguldītājiem publiski pieejamas informācijas, ko sniedz emitenti, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, tehniskajām detaļām ar mērķi saskaņot un integrēt Eiropas finanšu tirgus un ar to saistītos finanšu pakalpojumus. Pirms minētās

direktīvas pieņemtajā 2003. gada 10. decembra atzinumā (ziņotājs — *Simon* kgs, 110 balsis par, 1 atturoties) EESK atbalstīja tekstā iekļautos tehniskos priekšlikumus, bet norādīja, ka pārāk stingras sistēmas var pārmērīgi palielināt obligātās informācijas sagatavošanas izmaksas, kas, sevišķi mazākiem emitentiem, ir ekonomiski demotivējošs faktors pilnīgai informācijas pārredzamībai.

2.2.4. Savukārt 2005. gadā, papildinot tiesību aktus, priekšplānā izvirzījās jautājums par tā sauktajiem tirgos esošās informācijas regulatoriem, un tika veikti pasākumi saistībā ar finanšu pakalpojumu komiteju izveidi. Mērķis bija radīt priekšnoteikumus, lai Eiropas likumdevēji un regulatori efektīvāk un ātrāk varētu reaģēt uz finanšu tirgu pārmaiņām (sevišķi uz pārmaiņām, kas saistītas ar tehnoloģiju attīstību). Šo Komisijas iniciatīvu EESK 2004. gada 31. martā (ziņotāja — *Fusco* kdze, 95 balsis par, 2 atturoties) novērtēja atzinīgi.

2.3. Šajā atzinumā izskatāmā direktīvas priekšlikuma galvenais mērķis ir uzlabot divu direktīvu — Direktīvas 2003/71 un Direktīvas 2004/109 piemērošanu, vienkāršojot dažas procedūras, lai finanšu informācija vairāk atbilstu privāto ieguldītāju vajadzībām un palielinātu ES rezidējošo emitentu efektivitāti un starptautisko konkurētspēju. Tādējādi atšķirībā no līdzšinējiem pasākumiem izskatāmā direktīvas priekšlikuma centrā ir finanšu informācijas kvalitātes jautājums.

2.4. EESK uzskata, ka liels informācijas apjoms ne vienmēr nozīmē labu informācijas kvalitāti. Tas rada arī ekonomiskas problēmas informācijas jomā, jo tiek pieņemts, ka finanšu informācijas izmaksas vairāk saistītas ar sagatavojamo informatīvo prospektu skaitu, nevis to satura kvalitāti. Ietekmējot mehānismus, ar kuriem dubulto informācijas izplatīšanas dažādos posmus, ar izskatāmā direktīvas priekšlikuma palīdzību varētu ietaupīt vairāk nekā 300 miljonus *euro* gadā.

2.5. Plašu interesi izraisījusi prasība, ka tirgiem jābūt spējīgiem izplatīt atbilstoša apjoma un kvalitātes informāciju par ieguldītājiem pieņemamām izmaksām. Venēcijas *Ca' Foscari* universitātē nesen veiktie empīriskie pētījumi liecina, ka nepilnīgas informācijas risks (tā sauktais informācijas risks) visās produktu grupās kopā vidēji par 37 % veicinājis Eiropas vērtspapīru tirgu svārstības pēdējo 15 gadu laikā. No tiem pašiem pētījumiem pārsteidzošā veidā izriet, ka vairāk nekā trīs ceturtdaļas no informatīvā riska ir saistītas ar informācijas izplatīšanas mehānismiem starp tirgus dalībniekiem un tikai atlikusi viena ceturtdaļa — ar emitentu sniegtās informācijas kropļojumiem. Tas ir saistīts ar finanšu informācijas izmaksu struktūru, kurai raksturīgas augstas sagatavošanas izmaksas pretstatā piegādes trešajām personām zemajām cenām — tiešās sekas tam, ka attiecībā uz informācijas izmantošanu nav savstarpējās izslēgšanas iespējas. Minētā parādība pati par sevi veicina informācijas un tās izplatīšanas mehānismu kvalitātes pazemināšanos, kompensējot to ar lielāku informācijas apjomu un bieži vien tās atkārtošanos.

2.6. Tāpēc EESK uzskata, ka lietderīgi ir visi pasākumi, ar kuriem regulē ekonomikas procesus saistībā ar informācijas sagatavošanu un izplatīšanu, ja ar tiem tiek reāli sekmēta finanšu tirgos pieejamās informācijas kvalitātes paaugstināšanās, tādējādi atvieglojot ieguldītājiem ieguldījumu izvēli un samazinot arī emitentu, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot, finanšu resursu piesaistes izmaksas.

3. Direktīvas priekšlikuma galvenie noteikumi.

3.1. Direktīvas priekšlikumā ir pieci panti. Ar pirmajiem diviem pantiem groza attiecīgi Direktīvas 2003/71/EK (priekšlikuma 1. pants, apjomīgāks grozījums) un Direktīvas 2004/109/EK (priekšlikuma 2. pants, ne tik apjomīgs grozījums) tekstu. Pārējie trīs ir atbalsta panti, jo tajos ir attiecīgi regulēta transponēšana (3. pants), stāšanās spēkā (4. pants) un adresāti (5. pants).

3.2. *Analīze un piezīmes par izskatāmā priekšlikuma 1. pantu attiecībā uz Direktīvu 2003/71/EK.*

3.2.1. Priekšlikums grozīt 1. panta 2. punkta h) un j) apakšpunktu un 3. panta 2. punkta e) apakšpunktu. Pievienots jauns 1. panta 4. punkts.

3.2.1.1. Teksta jaunajā redakcijā pirmām kārtām ir precizēts, ka noteikumu piemērošanas ierobežojumi attiecas uz visu to izvietojumu kopumu, kas veikti visā Eiropas Savienības teritorijā. Precizējums ir lietderīgs galvenokārt tādēļ, lai izvairītos no krāpšanas, sadalot ekonomiski vienotu darījumu vairākos juridiski neatkarīgos darījumos, kas noteikti dažādās jurisdikcijās. EESK uzsver arī, ka šis precizējums ir vajadzīgs, lai novērstu iespējamu informācijas atšķirību, izplatot to dažādos reģionos, kā arī no tā izrietošo izmaksu palielināšanos, kas var būtiski ietekmēt mazāka apjoma darījumus.

3.2.1.2. Tālāk, ņemot vērā pašreizējo situāciju finanšu tirgū, ir norādīti jaunie ierobežojumi, no kuriem piemēro direktīvu. Lai izvairītos no ierobežojumu aktualitātes zuduma, ierosināts pilnvarot Komisiju pielāgot tos esošo apstākļu pārmaiņām, kas ir vajadzīgs informācijas izplatīšanai finanšu tirgos. EESK piekrīt prasībai, ka ierobežojumiem jābūt vieglāk pielāgojamiem tirgus apstākļiem, bet ierosina, lai Komisijas pieņemto grozījumu pamatā būtu finanšu tirgu un starpnieku kontroles un uzraudzības iestāžu priekšlikumi, ņemot vērā, ka šo iestāžu darbība ir piemērotāka tirgū reāli esošo vajadzību pastāvīgai uzraudzībai.

3.2.2. Priekšlikums grozīt 2. panta 1. punkta e) un m) apakšpunkta ii) daļu.

3.2.2.1. Priekšlikumā ir prasīts pielāgot "kvalificēta ieguldītāja" definīciju Direktīvā par finanšu instrumentu tirgiem (DpFIT) iekļautajai definīcijai. EESK atbalsta šo priekšlikumu, jo tas sekmē Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma saskaņošanu.

3.2.2.2. Priekšlikumā ir noteikti teritoriālās darbības jomas definīcijas kritēriji vērtspapīriem (kas nav kapitāla vērtspapīri) ar nominālvērtību, kura ir mazāka par 1 000 euro, ierobežojot tos ar dalībvalstīm, kurās ir emitenta juridiskā adrese vai kurās tiks atļauta parāda vērtspapīru tirdzniecība regulētā tirgū, vai kurās parāda vērtspapīri ir publiski piedāvāti. EESK atbalsta priekšlikuma mērķi vienkāršot procedūras, novēršot izdevumu palielināšanos saistībā ar vairāku prospektu izstrādi vienlaicīgi. Šajā sakarā Komiteja norāda, ka vērtspapīru tirgus vērtība atšķiras no to nominālvērtības, kurai bieži vien ir tikai juridiska funkcija, lai noteiktu līdzdalības daļu iniciatīvā. Tādēļ ne visiem vērtspapīriem ir nominālvērtība, un šādas juridiskas sistēmas ļauj emitēt vērtspapīrus bez "nominālvērtības", sevišķi attiecībā uz vērtspapīriem, kas neaplicina līdzdalību kapitālā. Tāpēc EESK ierosina papildināt priekšlikumu, aizvietojo katru atsauci uz "nominālvērtību" ar kapitāla vērtspapīru "tirgus vērtību" (vai darījuma vērtību) un ar "pamatvērtību", ja tie ir vērtspapīri, kas neaplicina līdzdalību kapitālā.

3.2.3. Priekšlikums grozīt 3. panta 2. punktu.

3.2.3.1. Priekšlikumā ir paredzēta iespēja, ka starpnieki, kas izvieto vērtspapīrus, var izmantot emitenta oriģinālo informatīvo prospektu, ja tas atbilst ES tiesību aktiem, tādējādi izvairoties no papildu dokumentu sagatavošanas izmaksām. Principā EESK piekrīt priekšlikumam un pamatojumiem, bet tā iesaka labāk izskaidrot jaunā tiesību akta piemērošanu arī gadījumos, kad starpnieka juridiskā adrese ir trešā valstī un kad tas veic izvietošanu valstī, kas nav emitenta valsts.

3.2.3.2. Turklāt EESK aicina pārbaudīt, vai fakts, ka tā sauktās mazumtirdzniecības kaskādes var izmantot iepriekšējā 3.2.3.1. punktā minētās iespējas, nav pretrunā ar finanšu informācijas ātru novecošanos. Tādēļ EESK ierosina: prospekta publicēšanas brīdī tirgu kontroles un uzraudzības iestādes, uz kurām atsaucas emitents (vai starpnieki), nosaka prospekta derīguma beigu termiņu, pēc kura beigām tas ir obligāti jāatjaunina, ja attiecīgais darījums, kas bija prospekta izdošanas pamatā, joprojām ir aktuāls.

3.2.4. Priekšlikums grozīt 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

3.2.4.1. Priekšlikuma būtība ir paplašināt pašlaik spēkā esošajā dokumentā paredzēto atbrīvojumu uz to sabiedrību darbiniekiem piešķirto vērtspapīru shēmu, kuras nav iekļautas regulēta tirgus sarakstā (tādējādi iekļaujot sabiedrības ar vērtspapīriem, kas ir citu tirgu sarakstos ārpus ES). Minētā priekšlikuma mērķis ir novērst atšķirības attieksmē pret dažādu kategoriju sabiedrībām (ES regulēta tirgus sarakstos iekļautās sabiedrības, salīdzinot ar tām, kuras nav iekļautas regulēta tirgus sarakstā vai iekļautas citu tirgu sarakstos ārpus ES), kā arī ierobežot izmaksas saistībā ar izvietojumu, kas paredzēta dalībniekiem, kuri jau ir informēti par ieguldījuma risku, jo viņi ir darbinieki.

3.2.4.2. EESK atbalsta nodomu samazināt izmaksas, bet uzsver, ka darbiniekiem paredzēto vērtspapīru izvietojuma vien jau varētu būt svarīga informācija ieguldītājiem, kas darbojas tā sauktajā sekundārajā tirgū, sevišķi, ja ir runa par starptautiskām grupām. Tāpēc EESK aicina atbrīvojuma paplašināšanu papildināt ar to tiesību aktu pārskatīšanu, kuri attiecas uz tirgu pārredzamību. EESK varētu īpašā pašiniciatīvas atzinumā ierosināt grozījumus direktīvai par pārredzamību.

3.2.5. Priekšlikums grozīt 5. panta 2. punktu, 6. panta 2. punktu un 7. pantu.

3.2.5.1. Direktīvas priekšlikumā ierosināts piešķirt lielāku nozīmi prospekta kopsavilkumam, ņemot vērā to, ka jo sevišķi privātie ieguldītāji tam pievērš lielu uzmanību. Kopsavilkumā pieļauto kļūdu dēļ redaktoru varētu saukt pie juridiskas atbildības. Tomēr priekšlikumā ir precizēts, ka dokumentā ierakstīto vārdu skaits nav piemērots dokumenta informatīvās vērtības rādītājs; par to drīzāk liecina "būtiskas informācijas" saturs.

3.2.5.2. EESK piekrīt uzskatam, ka vārdu skaits nav pietiekams kopsavilkuma prospekta informatīvās vērtības rādītājs, tomēr tā uzskata, ka direktīvas priekšlikumā jānorāda precīzāki kritēriji par to, kura informācija ir vissvarīgākā. Ņemot vērā ieguldītāju vajadzību novērtēt ieguldījumu, pamatojoties uz paredzamā riska un peļņas attiecību, par galveno būtu uzskatāma informācija, kurai ir vislielākā iespējamā ietekme uz ieguldījuma riska profilu. Tā ir grūti nosakāma parādība. Tāpēc EESK iesaka noteikt galveno informāciju, pamatojoties uz tās ietekmes potenciālu, kuru var izmērīt ar citos Kopienas tiesību aktos paredzētajiem standarta rādītājiem, piemēram, "riskam pakļauto vērtību". EESK ierosina alternatīvu tehnisku risinājumu, ar kuru vienkāršotu procedūru, proti, noteikt, ka riskam pakļautā vērtība obligāti jānorāda kopsavilkuma prospektā.

3.2.6. Priekšlikums grozīt 7. panta 2. punktu.

Šis grozījuma priekšlikums ir ierosināts, lai proporcionāli samērotu informatīvā prospekta sagatavošanas izdevumus ar emisijas apjomu, kā arī jaunu akciju emisijas gadījumā. Zināms, ka prospekta sagatavošanas izdevumi nav pilnīgi proporcionāli finanšu

darījuma apjomam; tāpēc uz mazāka apjoma darījumiem gulstas neproporcionāls slogs. Savukārt jaunu akciju emisijas gadījumā pienākumu samazināšana ir pamatota, pieņemot, ka "esošie akcionāri jau ir pieņēmuši sākotnējo lēmumu ieguldīt uzņēmumā un viņiem tas ir jāpārzina".

EESK piekrīt, ka prospekta pastāvīgo izmaksu ietekme uz finanšu darījuma apjomu ir jāsamazina, jo tas ir objektīvi izmērāms kritērijs. Un otrādi — EESK uzskata, ka pamatojums pienākumu samazināšanai attiecībā uz jaunām akcijām ir ierobežojošs, jo to emisija bieži vien ir priekšnosacījums tirdzniecībai ar dalībniekiem, kuri var nonākt neizdevīgā situācijā nepilnīgas informācijas dēļ, jo viņi nav emitējošā uzņēmuma akcionāri. Kā iepriekš minēts, abos gadījumos ieguldījuma riskam pakļautās vērtības obligātas norādes ieviešana ļautu ierobežot prospektu sagatavošanas izmaksas, būtiski neietekmējot dokumenta kopsavilkuma informatīvo vērtību.

3.2.7. Priekšlikums grozīt 8. pantu.

Ar ierosināto 8. panta grozījumu paredzēts izņemt informāciju par emisijas galvotājiem, ja galvotājs ir valsts, tādējādi samazinot darījuma kopējās izmaksas. Principā EESK atbalsta šo priekšlikumu, bet ierosina prospektā iekļaut vismaz pēdējo galvotāja vērtējumu, ņemot vērā to, ka šis rādītājs dažādās valstīs ir atšķirīgs, pat ja vērtspapīru vērtība ir noteikta tajā pašā valūtā, un to, ka garantiju varētu būt izdevušas finansiāli autonomas valstu struktūras un, iespējams, arī īpaši izveidotas valsts mērķsabiedrības.

3.2.8. Priekšlikums grozīt 9. pantu un 14. punkta 4. punktu.

Priekšlikumā ir paredzēts pagarināt prospekta derīguma termiņu līdz 24 mēnešiem līdzšinējo 12 mēnešu vietā. EESK uzsver to, kas jau tika pateikts iepriekš, proti, finanšu informācijas veids neļauj stingri kodificēt informācijas derīguma termiņu. Tāpēc Komiteja iesaka saglabāt pašreizējo 12 mēnešu termiņu, dodot iespēju finanšu tirgu uzraudzības iestādēm to pagarināt vēl par 12 mēnešiem, ja saņemts emitenta pamatots pieprasījums.

3.2.9. Priekšlikums grozīt 10. pantu, 11. panta 1. punktu, 12. panta 2. punktu un 14. panta 4. punktu.

3.2.9.1. EESK atbalsta priekšlikumu atcelt Direktīvas 10. pantu, jo pašreizējais pienākums publicēt visu informāciju, kas bijusi pieejama pēdējos 12 mēnešos, ir nevajadzīgs izmaksu palielinājums emitentam un nedod nekādas priekšrocības ieguldītājam, kurš ar moderniem informācijas līdzekļiem var viegli atrast iepriekšējos prospektus, ņemot vērā 14. panta grozījumu, ar kuru paredzēts paplašināt publicēšanas pienākumu uz tīmekļa vietni, ievērojot parastos termiņus.

3.2.9.2. Tā kā 11. un 12. panta grozījumu priekšlikumi izriet no 10. panta atcelšanas, pret tiem, izņemot iepriekšējā punktā minēto, citu iebildumu nav.

3.2.10. Priekšlikums grozīt 16. pantu.

3.2.10.1. Priekšlikuma galvenais mērķis ir precizēt brīdi, kad beidzas informācijas sniegšanas pienākums, sevišķi saistībā ar iespējamu nesakrītību starp piedāvājuma beigām un tirdzniecības sākumu. Priekšlikumā ir ierosināts no abiem brīžiem izvēlēties brīdi, kas notiek vispirms. EESK uzskata, ka būtu lietderīgi papildināt priekšlikumu ar pienākumu starpniekiem, kuri izvieto vērtspapirus, publicēt izvietojamo vērtspapīru tirdzniecības apjomu laikposmā starp piedāvājuma beigām un tirdzniecības sākumu. Kontroles un uzraudzības iestādei vajadzēs apliecināt datus par tirdzniecības apjomu minētajā laikposmā (prakse, ko reiz nosauca par "pelēko tirgu") un norādīt izvietošanā piedalījušos starpnieku darījumu kopējo apjomu.

3.2.10.2. Priekšlikumā arī norādīti saskaņoti termiņi, kas paredzēti ieguldītāju akceptu atsaukšanas tiesību izmantošanai, proti, divas dienas pēc informācijas papildinājuma publicēšanas. EESK

atbalsta priekšlikumu saskaņot atsaukšanas tiesību izmantošanas termiņus, bet iesaka ieviest pienākumu informēt ieguldītājus, kas jau devuši akceptu, par papildu prospektu, izmantojot šim nolūkam paziņoto e-pastu.

3.2.11. Priekšlikums grozīt 18. pantu.

Grozījuma priekšlikums, kas attiecas uz pašreiz spēkā esošās direktīvas 18. pantu, ir izteikti tehniska rakstura, un ar to nodrošina iespēju ātrāk paziņot sagatavoto prospektu atbilstības apstiprinājumu. Tas ļauj samazināt izmaksas un riskus saistībā ar tehniskām kļūdām prospektu publiskošanā, sevišķi valstīs, kurās "pielaide" vēl nedarbojas pilnībā. EESK atbalsta šo grozījuma priekšlikumu.

3.3. Analīze un piezīmes par izskatāmā priekšlikuma 2. pantu attiecībā uz Direktīvu 2004/109/EK.

Grozījumi, kas ierosināti 2. punktā, ir vajadzīgi, lai koordinētu iepriekšējo punktu saturu ar izskatāmās direktīvas tekstu. EESK atbalsta grozījumus, izņemot iepriekšējos punktos izklāstītās piezīmes.

Briselē, 2010. gada 18. februārī

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Mario SEPI*